

Vid Kattegatt

Un chat devant le Cattégat

ANNA M. ROOS (1862—1938)

Femme de lettres suédoise, auteur d'enfantines

Emil Sjögren (1900)

Ej för långsamt.

Där bod-de en katt vid Kat-te-gatt, han ha - de en ljus-röd nos; han satt och såg åt
 Un chat de - meu-raït au Cat - té - gat, tout rose é - tait son mu - seau; il re - gar-dait l'im -

blå - nan - de våg allt un - der en ny-pon - ros, allt un - der en ny-pon - ros.
 men - si - té, as - sis sous un é - glan - tier, as - sis sous un é - glan - tier.

2

Hans frukost var sill
 och mjölk därtill;
 nu är han så nöjd och mätt.
 I solens gass
 han synar sin tass
 och slickar den fin och nätt,
 och slickar den fin och nätt.

2

*De sole et de lait,
 il a déjeuné;
 il est si content, Minet!
 Au plein soleil, il lèche longtemps
 sa patte, soigneusement,
 la lèche soigneusement.*

3

Där kilar en mus
 vid fiskarens hus,
 men misse är lat i dag.
 »Miau, miau, med sill
 och med mjölk därtill
 jag tror jag mig nöjer, jag,
 jag tror jag mig nöjer, jag.»

3

*Vite, une souris,
 là-bas, s'enfuit.
 Minet fait le paresseux:
 «Miaou, miaou, du lait et du poisson frais,
 c'est ce qui me plaît le mieux,
 c'est ce qui me plaît le mieux.»*

Två små troll

Les deux nains-trolls

ANNA M. ROOS (1862—1938)

Emil Sjögren (1900)

mf Livligt.

Något *mf*

1. Två små troll bod - de i ett säll. Två små troll bod - de i ett säll. »Det
2. Rägn, rägn, rägn, var ska' man få hägn? Rägn, rägn, rägn, var ska' man få hägn? »Vi
1. Deux nains-trolls sont dans un ta-mis. Deux nains-trolls sont dans un ta-mis. «Il
2. Pluie, pluie, pluie, où trou - ver l'a-bri? Pluie, pluie, pluie, où trou - ver l'a-bri? «Il faut

långsammare

rägn - ar», sa trol-let Murr, »det rägn - ar he - la da - gen». »Det är
må - ste», sa' trol-let Murr, »vårt tak med le - ra tä - ta». »Det är
pleut», dit le nain Murr, «il pleut, il pleut sans ces - se». «C'est bien
vi - te», dit le nain Murr, «bou - cher les trous de ter - re». «C'est ter -

trå - kigt», sa trol-let Plurr, »för jag för - ky - ler ma - gen».
rys - ligt», sa' trol-let Plurr, »att sit - ta i så - dan vä - ta!
tris - te», dit le nain Plurr, «car je prends froid au ven - tre».
ri - ble», dit le nain Plurr, «de s'as-seoir dans u-ne fla - que!»

Tempo I.

rit.

Två små troll bod - de i ett säll. Två små troll bod - de i ett säll.
Rägn, rägn, rägn, var ska' man få hägn? Rägn, rägn, rägn, var ska' man få hägn?
Deux nains-trolls sont dans un ta-mis. Deux nains-trolls sont dans un ta-mis.
Pluie, pluie, pluie, où trou - ver l'a-bri? Pluie, pluie, pluie, ou trou-ver la-bri?

3

Ler, ler, ler
 de samla mer och mer,
 ler, ler, ler
 de samla mer och mer.
 De smeta och smaska på,
 tills det blir tätat, sållet.
 »Nu ha' vi det bra ändå»,
 sa' Murr, det äldre trollet.
 Ler, ler, ler
 de samla mer och mer,
 ler, ler, ler
 de samla mer och mer.

4

Två små troll
 sutto i sitt såll,
 två små troll
 sutto i sitt såll.
 »Nu ha' vi det gott», sa' Murr,
 »om än det regnar hela dagen.»
 »Ja, nu är det bra», sa' Plurr,
 »och tänk, jag blev bra i magen!»
 Två små troll
 sutto i sitt såll,
 två små troll
 sutto i sitt såll.

3

*«Terre et chaud,
 c'est ce qu'il nous faut.» (bis)
 Ils mas-ti-quent et plâ-trent tout,
 le toit, les trous, les fui-tes.
 «Main-te-nant c'est fi-ni, c'est bien»,
 dit Murr, l'aî-né des deux frè-res.
 /«Terre et chaud,
 c'est ce qu'il nous faut.» / (bis)*

4

*/Deux nains-trolls
 sont dans leur ta-mis. / (bis)
 «Nous se-rons à l'a-bri», dit Murr,
 «qu'il pleu-ve tou-te la jour-né-e».
 «C'est vrai-ment mes-veil-leux», dit Plurr,
 «et moi, je n'ai plus mal au ventre».
 /Deux nains-trolls
 sont dans leur ta-mis. / (bis)*

Visan om Donni (min lilla hund)

Donni, mon petit chien

Berta Sjögren

Emil Sjögren (1900)

Ej för långsamt.

Don - ni är en li - ten hund, vit med ljus - brunt hu - vud, ö - ron le - na,
 Don - ni est un pe - tit chien blanc à tê - te bru - ne, à poil ras, aux

ö - gon mil - da, bläs i pan - na och på mund.
 yeux très ten - dres, u - ne ta - che ronde au front.

1.2.3. 4. pp

2

Hon är född vid Öresund
Elle est née au Danemark
 uti danska landet,
près de Copenhague,
 men en svensk är hennes herre,
mais en Suède, elle a son maître,
 och hon bor på Stockholms grund.
sa maison est à Stockholm.

3

I en vacker bokträdslund
Ils se sont croisés un jour,
 var det som de möttes,
seuls, sous les grands arbres,
 Donnis herre och hans vovve,
lui, le maître et la bête,
 då en liten vilsen hund.
une enfant trouvée alors.

4

Kärlek band dem hop på stund,
Aussitôt, l'amour unit
 kärlek öm och trogen.
ces deux cœurs fidèles.
 Hem och namn fick lilla Donni
Le jour même, elle eut, Donni,
 och är nu en lycklig hund.
pour sa vie, un doux abri.

På skidor

Sur skis

ANNA M. ROOS (1862—1938)

Emil Sjögren (1901)

Hurtigt.

Vi i - la, vi gli - da, vi i - la, vi gli - da, vi fly - ga på
 Cou - rons —, glis - sons —, cou - rons —, glis - sons —, vo - lons — sur

Vi gli - da, vi ski - da, vi gli - da, vi ski - da si - da vid
 Ski - ons —, glis - sons —, cou - rons —, vo - lons —, côte à

> cresc.

ski - - da. — Huj, vad det går, det går, huj, — vad det går, det går,
 skis —. — Oh! que ça va, ça va, oh, — que ça va, ça va,

si - - da. Se, — föll du nu! Se, föll du nu!
 cô - - te. Eh, te voi - là tom - bé, oui, te voi - là tom - bé!

cresc.

huj, vad det går, vad det går, — å huj, vad det går!
 oh, que ça va, que ça va! Mais oh! que ça va!

Se, föll du nu, föll du nu! Nej se, föll du nu! —
 Oui, te voi - là, te voi - là! Mais oui! Ça y est! —

p

Ut - för bac - ken vi fa - ra; stå nu på dig
 Des - cen - dons la col - li - ne. Tiens - toi ferme et

Ja, vänta, ja vän - ta, ja vän - ta! Snart, du lil - la
 At-tends, mais at - tends, —, pa - tien - ce! A ton tour, ga-

ba - ra, ty sväng - en är svår, ty sväng - en är svår.
 cal - me, car ce coin est dur, car ce coin est dur.

jän - ta, snart lig - ger ock du, snart lig - ger ock du!
 mi - ne! Gare à toi, bien - tôt! Gare à toi, bien - tôt!

Julgranen

L'arbre de Noël

ANNA M. ROOS (1862—1938)

Emil Sjögren (1902)

Ej för långsamt. Väl bundet.

Sång
Chant

Gra - nen står så mörk och grön un - der glans och glit - ter;
Vois, notre ar - bre sombre et vert, en fes - tons et cier - ges,

Piano

ju - lens stjär - na blid och skönhögt i top - pen sit - ter. Bloss och ljus glim - ma klart
vois l'é - toi - le de No - ël qui d'en haut ray - on - ne, et les feux mer - veil-leux,

rit. a tempo p rit.

i vårt hus un - derbart. Gra - nen står så mörk och grön un - der glans och glit - ter.
qui sont tous al - lu-més, vois notre ar - bre sombre et vert, en fes - tons et cier - ges.

2

Kommen hit och ta i ring!
Dansom muntra alla!
Medan glatt vi svänga kring,
må vår julsång skalla.
Lekom vid granens stam,
som står blid, allvarsam.
Må vi dansa granen kring,
se uppå den alla.

3

Må vi ock i glam och glans
bära allvar inne!
Må vi under fröjd och dans
fasthet ha i sinne!
Käckt vårt mod, glad vår lek,
varmt vårt blod, fritt från svek.
Stadigt mitt i blossens krans
klara stjärnor brinne!

2

*Viens ici, tends-moi la main,
allons à la ronde,
entonnons tous, en dansant,
nos chansons de fête!
Et jouons à côté
du sapin si gentil.
Regardons notre arbre cher,
dansons à la ronde!*

3

*Dans la joie et le bonheur,
restons toujours sages!
Au plus fort de nos plaisirs
gardons notre tête!
Hauts les cœurs, gais les jeux,
chaud le sang et loyal!
Que les astres à nos feux
mêlent leur lumière.*

Svenska gossars sång

Chanson des garçons suédois

ESAIAS COLLIN

Emil Sjögren (1905)

Friskt och hurtigt, i marschtakt.

Sång
Chant

1. 4. Vi ä - ro sven - ska gos - sar vi, och sven - skar vil - ja vi för - bli, så
Nous som - mes des gar - çons sué - dois, et Sué - dois nous vou - lons res - ter, tant

Piano

läng - e hjär - tat klap - par. En gång när vi lagt av vår kolt, för
que le cœur pal - pi - te. Quand nous au - rons quit - té nos bancs, pour

cresc.

Sveri - - ges land vi bä - ra stolt blå rock med blan - ka
la pa - tri - - e nous i - rons aux camps des ex - er -

cresc.

knap - - - par, blå rock med blan - ka knap - - - par.
ci - - - ces, aux camps des ex - er - - - ci - - - ces.

2.

Ej finnes på den vida jord
ett land som vårt långt upp i nord
med älvar, berg och slätter.
Vi älska varmt dess fagra vår
och sol som knappt till vila går
i ljusa sommarnätter,
i ljusa sommarnätter.

3.

När stormen ryter i vår höst,
vi tro oss höra fädrens röst
i gårdens gamla lindar.
På våra sjöars blanka is
vi fara glatt på Fritjofs vis
som friska vintervindar,
som friska vintervindar.

4.

Men mest av allt, näst far och mor,
vi älska kungen, där han bor
i slottet invid Strömmen,
och så vår blå och gula duk,
som än för vinden fläktar mjuk
utöver oss i drömmen,
utöver oss i drömmen.

2.

*Il n'est-pas dans le monde entier
un tel pays avec ses monts,
ses champs, ses eaux, ses fleuves.
Nous adorons son beau printemps
et son soleil qui brille clair,
les nuits d'été, sans trêve,
les nuits d'été sans trêve.*

3.

*Lorsqu'à l'automne le tilleul
d'un vieux manoir mugit au vent,
c'est qu'un aïeul nous parle.
L'hiver, sur tous les lacs gelés,
comme Fritiof nous patinons,
faisant des tours agiles,
faisant des tours agiles.*

4.

*Mais ce que nous aimons le plus,
c'est notre roi dans son palais,
au bord des eaux de Stockholm,
et son drapeau, d'un bleu si doux,
qui flotte là, haut dans le ciel,
qui flotte dans nos rêves,
qui flotte dans nos rêves.*

Till sagans land i vinterkväll

La fée

A. SMEDBERG

Emil Sjögren (1906)

Måttligt fort.

Sång
Chant

Nu sa - gans äng - el smy - ger sig in vid stjär-nans brand, och
La bel - le fée ar - ri - ve chez le pe - tit en - fant et

Piano

rit. *a tempo*

glatt med bar - net fly - ger till sa-gans un - der-land, där ing - a läx - or tving - a och
dou - ce - ment l'en - lè - ve vers le pa - ys char-mant, où nul de-voir ne pres - se, pas

p *rit.*

ing - en o - ro känns och ing - a or - mar sting - a och ing - en näss - la bränns.
un mo - ment n'est gris, au - cun ser - pent ne pi - que, et nul bri-gand ne vit.

2

Så mjukt på sagovingar
i ljus han svävar fram,
med barnet lätt sig svingar
högt över fjällets kam.
Där sänker han sig stilla
i skog så skön och sval,
där näktergalar drilla
och göken hurtigt gal.

2

*A tire d'aile ils volent,
sous le ciel étoilé,
et sans retard ils passent
un mont très élevé.
Alors, vite, ils s'abaissent
vers un joli bosquet,
plein de coucous qui chantent
et de rossignols.*

Här rosenbusken vaggar
sin krona stolt och fri
med rosor utan taggar
och frukt med mandel i.
Här älvor tråda dansen
i lund av päron full,
och hjortar kasta kransen
med horn av idel gull.

Små honungsfåglar sjunga
vid morgonsolens sken,
och apelsiner gunga
på björkens smala gren.
Kring ängen smultronkullar
stå rodnande på vakt,
och Sagas guldvagn rullar
med fén i blomsterprakt.

*Et tous les arbres bercent
les fruits les plus exquis,
et la petite rose
balance un colibri.
En rond, les elfes dansent,
au fond d'un grand verger,
et les agnelets paissent
autour de leur berger.*

*La fille au teint de rose,
l'enfant aux grands yeux bleus,
à toutes ces merveilles
poussent des cris joyeux.
La fée alors leur parle:
«Si vous êtes mignons,
demain, sous les étoiles,
ici nous reviendrons.»*

Vaktparaden

La parade

ANNA M. ROOS (1862—1938)

Emil Sjögren (1906)

I marschtakt, väl markerad.

1. Se på vakt - pa-ra-den, som mar-sche-rar där! Se på he-la ra-den blän-kan-de ge-vär!
Viens voir la pa-ra-de, qui s'a-van-ce là. Viens voir l'é-cla-tan-te fi-le de sol-dats!

Blan-ka ba-jo-net - ter, gran-na e-på-let - ter, kas - kar - nas ä - gret - ter ut - i
Que les bai-on-net - tes, et les é-pau-let - tes, que les cas - ques, les ai-gret-tes

so - len ly - sa där, kas - kar - nas ä - gret - ter ut - i so - len ly - sa där.
sont jo - lis et gais, que les cas - ques, les ai - gret-tes sont jo - lis et gais!

Hör den stora trumman:
 Trumme rumme rum!
 Hör trumpeter brumma:
 »Tror ni jag ä' stum?»
 Sablarna de klinga,
 pojkarna de springa,
 och små töser svinga
 och små töser svinga
 muntert om i vårluft ljum,
 muntert om i vårluft ljum.

Fram går vaktparaden
 upp till kungens slott.
 Lejongul fasaden
 står mot valvet blått.
 Vita måsar fara,
 skria högt och svara
 trumma, tuba, trumma,
 vita måsar svara trumma,
 tuba, trumma och fagott,
 tuba och fagott.

*La trompette sonne:
 ta ra ta ta ta,
 le tambour résonne
 rran plan plan plan plan.
 Que les sabres brillent,
 oh, quel jour de fête!
 Les garçons et les fillettes
 font des bonds de joie.
 Les garçons et les fillettes
 font des bonds de joie.*

Vad gör Puttens pappa?

Loulou, que fait ton père?

ANNA M. ROOS (1862—1938)

Emil Sjögren (1903)

* Långsamt, men ej släpande.

Sång
Chant

p Vad gör Put - tens pap - pa? »Sit - ter i bå - ten och styr.»
mf Lou - lou, que fait ton pè - re? «Con - duit sur l'eau le ba - teau.» Lou-

Piano

p Vad gör Put - tens mam - ma? »Sit - - ter hem - ma och syr.»
mf lou, que fait ta mè - re? «Chante au - près du ber - ceau.»

p Vad gör Put-tens lil-le bror? »Ploc - kar blom - mor på äng - en.»
mf Que fait ta pe - ti - te sœur? «Cueil - le des pâ - que - ret - tes.»

p Vad gör lil - la sy - ster? »So - ver sött i säng - en.»
pp Que fait pe - tit frè - re? «Fait do - do et rê - ve.»
rit.

* Denna visa kan även sjungas som växelsång.